

ירחון חיילי קעמפ אורו של משה
מערכת ממשכים להלחם בסילו תשע"ח
גיליון 4 (107)

משיכים להלחם

ה'תשע"ח

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

לפני שמתחילים

הגנרל יהודה ליפש

"יהודה! ב- ב-ב-ק-ש-ה-!! תסביר לי!!"
התחנן המפקד יוסי גרוסמן.

"למרות כל הסבריו הארוכים של המ.ל. טוביה, עדיין לא הצלחתי להבין את המשפט - 'המעיינות הופצו, לוקטו הניצוצות...' בבקשה יהודה, תסביר לי..."
סיים יוסי, נשנק.

"אז ככה, לפני שנים רבות, עוד טרם צמח זקני העבות, והרבה לפני אותו לילה, בו חיבר המ.ל. זלמי קלפמן את ההמנון הנפלא. נאבד לי הכדור. במהלך החיפושים, טיפסתי לעליית הגג, לפתע... נפלו על ראשי, שפיצוגעלטים של 'משרד הפעילות' תר"ס, תמונות, חוברת הלימודים מתרס"ו ועוד... בקיצור, יצאתי חבול ומוכה.

לא אאריך מה קרה לי באותה העת, אבל, בסופו של דבר יצאתי עם גיליון נייר עתיק. בו מתואר, ר"ה לפני מאתיים עשרים ואחת שנה, בצל הבעל שם טוב הקדוש.

וכך נכתב שם: "במהלך ראש השנה עשה הבעש"ט עליית נשמה, בה עלה להיכלו של מלך המשיח..."

"אהה... אני מכיר את זה" צעק יוסי בהתלהבות. הוא שאל אותו 'מתי תבוא לגאול אותנו?' והוא ענה לו 'כשיופצו מעיינות החסידות', יש אפילו שיר כזה..." אמר יוסי, והחל לשיר "אימתי קאתי מר..." "כל הכבוד!" ציינתי אותו לשבח.

"אבל, נראה לי שההמשך קצת חסר לך, הרבי מלך המשיח הודיע שכבר 'נסתיימה העבודה של הפצת המעיינות', ועכשיו הגיע הזמן לקיים הבטחת מלך המשיח - ההתגלות בפועל ממשי".

נתראה בהתגלות - הגנרל יהודה
770 בית משיח!

דבר הרמטכ"ל

"...נסתיים הזמן"
(ובל עניני העבודה
שפעלו בזמן זה)
הפצת המעיינות
חוצה שהתחיל בי"ט
כסלו לפני קצ"ב שנה,
ומוכנים כבר לקיום
ההבטחה כשיפוצו
מעיינותיך חוצה אתי מר
דא מלכא משיחא"
(ב"א כסלו חנש"א)

להלחם
החשי"ח

עריכה: דגלון בן ישי, מ. צמח.
עיצוב: א. דיגיטל

מעצב משנה: ש. שפרינגלנידקיני,
כתבים: ח. צור, מ. דגן, ד. סמג"ד, מ.
סקאטש, הילד של הסמל.

ניהול מערכת: חיים אברהמסון, ש. דורש.

על מה החגיגה?

ואז ראיתי אותו... את המ.ל. גולדשטיין מתבונן עמוקות בתוכן העלון. מיד נגשתי אליו ושאלתי אותו - "מה? מה קורה? על מה החגיגה?!" אמרתי, נשנק מבכי.

המ.ל. קפץ ממקומו וצעק: "למה זה משנה מה המספר? העיקר זה מה שהרבי אומר! הרבי שליט"א, בישר לכולנו, שסיימנו את כל העבודה ועכשיו נשאר רק לפקוח את העיניים, וכך נוכל לראות את הגאולה, ואתה שואל אותי 'על מה החגיגה?!'"

מענדי, תפס בידי ומשך אותי לריקוד "יחי..." נלהב. בתוך שניות אחדות, הצוות כולו ששהה במשרד ברגעים אלו, קפץ בספונטניות והצטרף למעגל הריקודים הסוערים.

באמצע הריקודים, תפסתי לצד את חיים מרטון (כן, זה המ.פ.) ושאלתי אותו: "על מה החגיגה הבנתי, אבל מה הקשר למספר 107? ר' חיים כחכך בגרונו, והשיב במנגינה: למרות שאין קשר. תגיד עוד לחיים ותמשיך לרקוד."

"מאה ושבע, מאה ושבע, מאה ושבע..." השירה נשמעה בעוז, והקיצה אותי משנתי העריבה במדור השינה בבניין משרדי 'ממשיכים להלחם'. רצתי במהירות בכדי לשמוע על מה החגיגה.

תוך כדי טיפוס לקומה תשע. החלו ההרהורים לרוץ במוחי "על מה החגיגה הגדולה?" תמהתי. "מה קרה זה לא מספר עגול, זה לא מספר שנות חייו של הרבי שליט"א מלך המשיח, ואפילו נראה לי שמספר שנות הקעמפ עבר מזמן את ה-107, אם כן, אז על מה החגיגה?!" סיכמתי.

פתחתי את דלת המשרד ונמלאתי תדהמה: בפניה אחת, יושב המפקד שניאור רמות כשבידו חבילת במבה אוסם ביד, סופר עד 107 במכות.

בפניה השניה, המ.פ. האגדי מאיר ווישנפסקי ומתוועד עם כל הכתבים על מעלת העלון. אך אני הקטן הרגשתי מאוד מבובל ונבוך, מה כל כך מיוחד?

מאחורי החולצה

הפעם: המג"ד יוספי ערד

רמקולים, שהלכה והשתדרגה מיום ליום.

* * *

יוספי, היה ילד מאוד חמוד, וכמו כל הילדים, הוא אהב ללמוד ולשחק עם חבריו לגן. הכל היה טוב ויפה, עד שבאחד מן הימים, זה קרה... נתנו לו לומר 'פסוק' ברמקול, באחד מכינוסי צבאות ה' בשכונה. יוספי אחז את הרמקול בידו, בפעם הראשונה בחייו, וזעק את המילה "ישמח" בחיות רבה.

"וואו..." חשב יוספי הקטן לעצמו, "איזה יופי, שומעים אותי כזה חזק..." הוא המשיך לומר את הפסוק, ובכל מילה ומילה, הוא הרגיש איך הוא נמשך יותר ויותר, לרמקול החמוד שבידיו. זמן רב עבר, עד שהוא הסכים לעזוב את הרמקול מהידו...

כבר באותו יום, החל יוספי, לנסות סוגים שונים של רמקולים, ממטאטא ועד כוס פלסטיק. בתוך שבוע החדר של יוספי, נהיה מלא בחוטים וחפצים שונים, אולי בכל זאת הם יסכימו לשים בעבורו כרמקול.

השנים עברו, יוספי גדל, ואיתו גדלו כמונן

"הי אחד... הי שתיים...", "יחי המלך המשיח..." בדיקת מערכת הרמקולים העוצמתית הדהדה למרחוק. אחרי הבדיקה (שהייתה במשך כחמש דקות), נשמע קול יציב וחד: "חיילים יקרים, הסכיתו ושמעו...". כל אנשי שכונת 'אזורים' בעיר רחובות נדרכו לשמע הרעשים, הבוקעים מאחד הבניינים הסמוכים ללא הפסקה.

האמת שחלקם כבר התרגלו, זה נעשה לדבר שבשגרה - מדי יום בשעות הבוקר המוקדמות, בשעות הצהריים, בשעות הערב, בשעות הלילה, ב... ובקיצור: בכל שעה אפשרית, נשמעו

נאומים חוצבי

לבבות אל כל

קהל ישראל,

מ א ח ד

הבניינים

מ ת ו ך

מערכת

יעאניס
נלוז עס
מקרונו בי...

פסק יוספי
מלימוד ה-ליקוטי
שיחות! אבל לא,
אל תחששו, את
הרמקולים יוספי
לא עזב, כל שיחה
שלמד, כל אנשי
השכונה ידעו ישר
והפוך.

עברו השנים, הגיע
הזמן בו יוספי עלה
לראשונה, לאוטובוס

לכיוון הישיבה הגדולה
בצפת. ברגע בו הניח את הרב-קו במתקן המיועד
לכך, יוספי שם לב שלנהג ישנו רמקול.
הוא לא הצליח לשלוט בעצמו, הוא תפס
את הרמקול, והחל לחזור ארבעה שיחות
ארוכות, ואת כל הדבר מלכות. מה יעשה
שהנסיעה אורכת שבע שעות...

ומה אתם חושבים שיוספי אמר, כשביקשו
ממנו לזכות לשמש כמג"ד גדוד אח"ל? שני
תנאים: א. הרמקול תמיד אצלי. בתחילה
ביקש גם את הרמקול של 'היחידה', אך
בסוף התפשר רק על 'הקעמפ
המרקזי'. ב. סט 'לקוטי
שיחות' לשעות הפנאי.
האם הבקשות התמלאו?
את זה תענו אתם...

גם הרמקולים. מרמקול אחד פשוט, ל-3428
רמקולים מסוגים שונים, 427 בוקסות
מהחדישות ביותר. ועוד ועוד...

ברמקולים נהג יוספי החסיד לתת הרצאות
בקולו הרועם, הרצאות מכל הסוגים, וכמובן
בעיקר בעניין העיקרי בחייו: 'קבלת פני
משיח'. תוך מספר שנים, ידעו כבר כל אנשי
השכונה את כל נושאי הגאולה בעל פה,
וגם... הם כבר ידעו לחקות את יוספי.

ואז הגנרל ישראל נכנס לתמונה (ראה כתבה
מורחבת על ישראל בהמשך...), כשישראל
ראה שאחיו הצעיר עוסק ברמקוליו ללא
הפסקה, גרם לו הדבר צער רב. כריתו של
ישראל ספגה דמעות רבות בלילות, מה?
איך יציל את אחיו הצעיר? אך לישראל, לא
היה פתרון.

באחד הלילות חלם ישראל חלום, בו הוא
רואה את המל. זלמי קלפמן, אומר לו
בקול רועד (כמו של הקצין שולם ליפשי):
"ישראל, ישראל, שלחו אותי משמים לגלות
לך סוד, ברגע בו יוספי ילמד את השיחה
הראשונה לפרשת שמות מלקוטי שיחות
חלק כ"ו, המדברת אודות נצחיות חיי נשיא
הדור, הוא לא יפסיק מללמוד ליקוטי שיחות
לעולם..."

עוד באותו יום, הראה ישראל ליוספי את
השיחה. יוספי למדה בשקיקה, ומאז לא

ארבעה דברים שלא ידעת על המג"ד יוספי ערד:

1. יוספי סיים את כל ה'ליקוטי שיחות' (!! והוא לקראת סוף הפעם השנייה).
2. כיום יוספי משמש כגנרל בפעילות צבאות ה'צפת.
3. במשך השנים ס"ט - ע"ד שימש יוספי כהזמר הרישמי של הקעמפ (כן, גם שם היה לו רמקול..).
4. יוספי שוקד על התורה ביעיבה הגדולה בצפת שמונה עשרה שעות ביממה!

ההתנוו

כל החש

'ב' נסלו'
מוישי גרינוולד - מפקדה:

'ר"ח נסלו' המ.פ. אמיר דהאן - משרד הפעילות:

חיילים חסידים, אתם חייבים לקלוט: אין כמו ראש חודש כסלו! חשבתם שזה סך הכל יום אחד בשנה, אז תדעו שלא, אצלנו הוא נחגג שבועיים ללא הפסקה. איפה? בטח ניחשתם נכון, ב'משרד הפעילות' בקעמפ 'אורו של משיח'!

וככה זה היה: בשעות הקטנות בלילה (הקרויים: 'שפיצנאכט'), אחרי שהסמג"ד פיזם ירה עלינו הרבה 'לחיים' ברובה מים, היינו מחפשים מרצפות שעוד לא כוסו בשלוליות ה'משקה', וכיון שלא היו כאלו, היינו מנגבים את כל המשרד בחולצות האדומות.

גם אחרי שהכול התייבש, המשכנו להתוועד איש עם רעהו עד קרות המגפון. אז כבר רצנו למסדר, ל'פעילות בוקר' שמחה במיוחד...

כך חוגגים את ראש חודש כסלו! היום הזה - ראש חודש כסלו' הוא היום, בו חוגגים את זה שיש לנו רבי. כן, היום שבו יצא הרבי שליט"א לקהל החסידים אחרי תקופת העלם והסתר, וממשיך להיות אייטנו לעולמי עד.

אפילו שגם אנחנו נמצאים בתקופה של 'העלם והסתר' אנחנו בטוחים שהרבי יתגלה תיכף ומיד לכל העולם הגאולה האמתית והשלימה! לחיים חיילים, יש לנו רבי!

לרגל חודש החגים - חודש הגאולה, נאספו במ בארה"ק. החל מ'רחבת המסדרים' ו מה גרם לאברימי כץ לקפץ על שולחן המפקד הגנרל דוד באישון ליל? וגם: מה

מינים ממינים שונים. אבל אף אחד לא אכל כלום, חכינו עד שהספרים יגיעו.

בשנייה שהספרים הגיעו, כל המפקדים עשו מיד קולע. ופרצו בריקודים סוערים. לאחר הריקודים, רצנו לחפש 'רמב"ם' בקרטונים, מצאנו כמה כרכים והתחלו ללמוד. ולא תאמינו, בלימוד רמב"ם זה, אף מפקד לא נרדם!

ואז... כמו משום מקום, הופיע הגנרל דוד והחל להתוועד, הוא אמר, שהשמחה של המפקדים, ממש מזכירה לו את ב' כסלו תשמ"ח. איזו שמחה הייתה אז, כשהספרים הגיעו בפועל ל 770 אחרי שהרבי נצח במשפט הספרים. ובקיצור: היום הכי מיוחד בחודש כסלו, זה יום שמחת החסידים על הלימוד בספרים!

'יו"ד כסלו'

שמעון שוורץ - חדר חובש:

ברצוני לגלות לכם את אחד הסודות של חדרי הקדוש: החיילים הפצועים שהגיעו אלי, הם כמו אדמו"ר האמצעי שי' כסלו הוא יום הגאולה שלו.

מה? אתם שואלים מה הקשר? פשוט, ה'צמח צדק' אמר: שאם היו חותכים לו את האצבע, לא היה יוצא דם, אלא חסידות. וכך

לילה אחד, אחרי יום סוער במיוחד בקעמפ, התוועדנו במפקדה אני והמפקד הנוסף של סירת מונאקו - אברימי כץ, יחד עם עשרות מפקדים. אברימי קיפץ על השולחנות, ושאג בחוסר סבלנות: "איפה הספרים? נמאס לחכות עד שהספרים יגיעו!"

אף מפקד לא נסה להרגיע את המפקד אברימי. לא משום שזה קשה, פשוט כולם הסכימו איתו! על שולחנות נצבו עשרות חטיפים, ושוקולדים

שרדי 'ממשיכים להלחם' גדולי משפיעי חב"ד עד למפקד החסיד מוישי גרינוולד.
האמצע הלילה? מהיכן הגיעו צעקותיו של הקשר בין גנרליה ל"ג כסלו?

המח"ט חיים דוד עמד נרעש מיכולותיו של דוד בתור גנרל, וזאת חוץ מהצלחתו המיוחדת בתור שופט, כבר שנתיים ב'מלחמת ופרצת'.

חיילים, דמיינו לעצמכם אדם מבוגר - שופט בבית משפט האמריקאי, עם שפם גדול, והוא מפחיד כמעט כמו הגנרל דוד, אם לא יותר. אבל בו היה עניין מפחיד הרבה יותר...

בזמן בו החל המשפט על הספרים שנגנבו לרבי שליט"א מלך המשיח, מהספרייה. רצה הצד שנגד הרבי, שהרבי יבוא למשפט. לחסידים היה ברור שזה לא יקרה, מלך לא מעיד!

השופט, היה צריך לפסוק האם הרבי יאלץ חלילה, לבוא להעיד או לא... וב- י"ג כסלו, פסק אותו שופט, שהרבי לא צריך להעיד! והשמחה הרקיעה שחקים...

'י"ד כסלו'

רחבת המסדרים:

בוקר מעייף עבר על החיילים, בעמידה מתישה על מרצפותיי. השמש

גם לחיילים, לא יצא דם אלא שליחות! חוץ ממקרה חריג ומפחיד, שלא יצא דם אלא ד"ם (-ראשי תיבות של 'דבר מלכות')...

זה קרה ביום ספורט, המפקד מענדו הל נציג ה'צבע האדום', עלה להתמודדות 'יצוא ושוב' ('סלטה' בלשונו). והופס, נפל על הפנים. הוא פתח את הראש, ויצא דבר מלכות! (אך מחמת ענוותנותו, בכדי להסתיר את גדלותו. לקחו חברי מחלקת 'צבע האדום' גליל על-בד, הרטיבו וסחטו, כדי שהד"ם (הדבר-מלכות) יהיה כמו דם רגיל).

תכלס, חיילים חסידים, שנזכה גם אנו להיות כמו האדמו"ר האמצעי, שיצא לנו רק דבר-מלכות. הי, מה אתם יושבים, רצו לרקוד לכבוד חג הגאולה של האדמו"ר האמצעי, רק תזהרו שלא להיפצע, אני לא לידיכם עכשיו.

'י"ג כסלו'

הגנרליה:

צעדתי על קצה אצבעותיי, בבניין המפחיד ביותר בקעמפ. חדרתי תחת מעטה סודיות, למסדרון אפל המוביל לגנרליה...

שאגת 'חייל!' מקפיאת הדם של הגנרל דוד הקפיצה אותי, התמלאתי כולי ביראה ופחד. רק בסוף הבנתי, סך הכול הגנרל דוד התאמן, ו'כשפן ניסיונות' השתמש במח"ט רחמים, לבדוק האם צעקותיו מפחידות מספיק.

'י"ט כסלו' חדר אוכל:

שתיים בלילה. "כולם לא לצאת החוצה!" צווח בשמחה (בשונה מתמיד) מנהל המטבח הרב ישראליק אופן. ומזג משקה בנדיבות לכל הפושט כוס.

המ"פ חיים מרטון צעק לעבר גדוד אח"ל, את הקריאה "צאן קדשים!" והם ענו לו בשמחה "ממהההה". המג"ד גרוזמן ניגן על הקלידים בעוז, ולפתע הסמג"ד זלמנוב חטף את הרמקול והחל לשיר לרקע המנגינה: "פדה בשלום נפשי...".

האווירה הייתה כל כך לוהטת, עד כדי כך שהסמג"ד פיזם, הוציא את חולצתו הצחורה מהחגורה. עוד רבים מצוות הקעמפ, יצאו מגדרם והנהגתם הרגילה. רגע? מה קרה שכולם פתאום יצאו מגדרם? אפילו הסמג"ד זלמנוב אוזח ברמקול...

חייל מגדוד מת"ן, שעשה קולע באמצע מעגל ענק, שמע את שאלתי. והואיל לענות לי (-לרצפת 'חדר האוכל'...) בגובה העיניים: "היה קטרוג על אדמו"ר הזקן, על כך שהפיץ חסידות. רצו משמים, שיפסיק ללמד חסידות. כתוצאה מכך, נאסר אדמו"ר הזקן בבית כלא הרוסי...".

הוא עצר לרגע והמשיך בחיוך, "היום בוטל הקטרוג בשמים, ואדמו"ר הזקן השתחרר! עכשיו הבנת למה כולם שמחים!?"

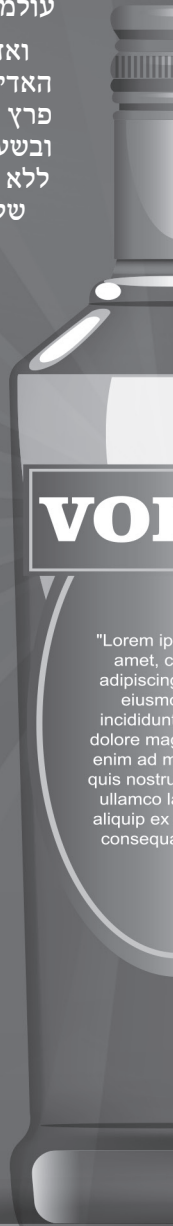
קפחה על פניהם, ואפילו המ.ל. מישולובין לא הצליח להעלות חיוך על פניהם, כשזעק את המשפט שמתחיל ולא נגמר: "בוקר טוב - בוקר של שליחות, מהפכת משיח עולמית".

ואז הגיע הרגע בו חל המפנה האדיר בשניות. הגנרל ישראל, פרץ למסדר בלחיים אדומות, ובשעטה אדירה. מיד, כל החיילים ללא יוצא מן הכלל, הצדיעו לרבי שליט"א בהתבטלות מוחלטת.

וברגע שהחיילים הצדיעו לרבי, הם נזכרו מיד בכך שהם קשורים אליו, ומוכנים להתמסר אליו לגמרי - לבצע את רצונו בכל מצב. אז כבר שום יצר הרע בדמות קרני השמש, או עייפות, לא יכלו להפריע לחיילים לעמוד במסדר כמו שצריך.

ואתם יודעים מתי קשר זה, בינינו לרבי שליט"א התחיל? בי"ד כסלו! כשהרבי שליט"א התחתן עם הרבנית - הבת של הרבי הריי"צ. על יום זה אמר הרבי: 'היום שקישר אותי עם החסידים!'

ומאז אנחנו קשורים לרבי מלך המשיח, והרבי שליט"א קשור אלינו ופועל עלינו. ומביא לכל העולם גאולה שלימה.

"Lorem ipsum
amet, c
adipiscing
eiusm
incididunt
dolore mag
enim ad m
quis nostru
ullamco la
aliquip ex
consequa

מאת:
חנצ'ן

ביאורים אתה

HG FJHGO JG KJGKJ NUTU G FJH !
אההה! יחי המלך המשיח! חיילי קעמפ אורז
של משיח, כבר שנים שאני רוצה להתוועד
אתכם, פשוט הייתי בעיצומו של נאום ארוך
באנגלית בענייני השעה, ברמקול של 770, שאני
אבל זה עוד מימי בחרותי.
אבל זה לא חשוב. הנקודה היא, לממש את
רצונו הקדוש של הרבי.

"אהה... איי... אימתי קאתי מר... לכשיפוצו
מעיינותיך חוצה..." החל ר' צ'ארלי לפזם. "לפני
כמה עשרות שנים, כשזקני עוד היה שחור..."
הפליג צ'ארלי בזיכרונותיו, "יצא הרבי מלך
המשיח, במבצע מעניין - להדפיס בכל עיר
שגרים בה יהודים את ספר ה'תניא', הרבי
אף הסביר, שמבצע זה מביא את 'מעיינות
החסידות' עצמם לחוצה".

אהה... שכחתי להציג את עצמי, שמי צ'ארלי,
או בשמי המלא 'צדיק הלוי'. אני נמצא אצל
הרבי כבר הרבה מאוד שנים. במהלך השנים,
זכיתי ליחס מיוחד מאוד מהרבי שליט'א. כנראה
שחלקכם לפחות, מכירים אותי מהווידיאו של
הרבי שראיתם בקעמפ.

על כובעי המיוחד, אני עונד מגוון רחב של
סמלים ממדינות שונות, כשמאחורי כל אחד
מסתתר סיפור מרתק...
והנה הסיפורים לפניכם:

לכנס... אתה

• בשטח האויב •

היכן תנחת הפצצה הבאה... לפתע, נשמע 'פסס...' ארוך ומפחיד. אחד מגלגלי הרכב התפנצ'רו... בחשש רב, ובניסיון להתגבר על החשיכה - תוקן הגלגל והמשכנו בנסיעה.

נסיעה נוספת מיוחדת, שזכורה לי במיוחד. נסענו מעיר לעיר, הרכב נתקע לפתע בבור, ונשפך כמעט כל ה'שמן מנוע'. התוצאה הייתה עגומה: אמצע הלילה, שטח אויב, ללא אפשרות להמשיך בנסיעה...

בקיצור, הגענו לכמה מקומות מרכזיים בלבנון והדפסנו בהם 'תניא'. כך, שעל לוח בבית ספר ערבי נכתב בגיר: "אוצר החסידים (הארגון שמוציא לאור את תורת רבותינו נשיאנו) 770 איסטריען פארקווי, סניף לבנון..."

"לילה. רעש הפצצות. שטח אש. 'טנק מבצעים' עם מדפסת... אלו הזכרונות שצפים לי מאותם ימים..." החל צ'ארלי לספר. היה זה בשנת תשמ"ב, עם ישראל ערך מלחמה קשה עם לבנון, במהלך המלחמה, ביקש הרבי מלך המשיח להדפיס תניא במעמקי לבנון, בתוך הקרבות העזים שהתנהלו אז בין המחבלים לישראל... כך, שבשדה הקרב הסתובב לו כמה ימים 'טנק מבצעים', שהפך לבית דפוס נייד...

במהלך הרפתקאותינו, אירע הסיפור הבא: לילה חשוך, כפר מסמרה, לבנון. נסענו בין הערים בלבנון, רועדים מפחד מההפצצות שסביבנו, בלב כולם החשש:

• נמעט בחלל... •

כ ז ו קטנה. לכן, יצרו האחראים על ההדפסה חותמת גומי, בה נכתב בעברית ובאנגלית: "בחלל סביב כדור הארץ, ע"י חללית קולומביה דארה"ב".

בסופו של דבר, מי שהיה צריך לעשות את ההדפסה, היה עובד גוי בנאס"א. הוא לא הבין במה מדובר, ולכן ערך את ה'טקס' כשהחללית טרם המריאה... אז, 'ספר התניא' טרם הודפס בחלל... אהה... שכחתי לומר לכם הסמל, מהסוכנות הסודית של נאס"א...

א ו י ש ...

בטח אתם שואלים "איך יכול להיות שיש לי סמל מהחלל, הרי בחלל לא יכול להיות סמלים...?" אז זהו, שלצערי אתם צודקים...

אז ככה, הרב קאניקאו שליח הרבי באזור הסמוך לנאס"א - סוכנות החלל האמריקאית, ביקש מהרבי מלך המשיח אישור להדפיס 'תניא' בחללית בשם 'קולומביה'.

לאחר קבלת האישור המיוחד, החלו בהכנות הקדחתניות. השיגו את האישורים הנדרשים, ואף הזמינו מחברה לייצור מכשור זעיר, מכונת דפוס מזערית, על מנת שתוכל להיכנס לחללית, בה אין פינה מיותרת. בפועל, לא הצליחו לייצר מכונה

בִּקּוּ הָאֵשׁ

אך בגלל מצב המלחמה, ניצל ר' יעקב את אי שימת הלב של המפקדים, וכך החיילים עצמם, הדפיסו תניא במהדורה מיוחדת, שכריכתו צבועה בצבעי מדי הצבא האמריקאי, ועליה מתנוסס סמל משרד הביטחון האמריקאי.

כשהגיעה מהדורה זו לרבי, ביקש הרבי זכוכית מגדלת, והתבונן ארוכות בסמל. זמן מה לאחר מכן, הגיע הרב הראשי לצה"ל לרבי, בין הדברים שאל לפשר הספר עם הכריכה הצבאית, ענה לו הרבי שליט"א: "גם לי יש חייל..." והגיש לו את הספר.

במהלך מלחמה עקובה מדם, בין צבא ספרד לארה"ב, בחורף שנת תשד"מ, נשלח ר' יעקב גולדשטיין - חסיד מקושר לרבי מלך המשיח שליט"א, לשמש כ'רב צבאי' בקו האש.

כשהגיע ר' יעקב לקבל את ברכת הדרך מהרבי מלך המשיח, הורה לו הרבי שידפיס תניא בחזית. וכך, יצא ר' יעקב, עם 'לוחות הדפסה' עמוק בתוך התיק. אך, כשהגיע לביצוע, נתקל בבעיה קשה, החוק האמריקאי אוסר להשתמש בחייליו כדי להדפיס ספרי דת.

התניא הראשון עם 'יחי אדוננו': בי"ד שבט תשנ"ב, הגישו השלוחים לקראנסי, לרבי מלך המשיח, תניא מיוחד שהודפס בבית חב"ד, ובסופו נכתב: מוקדש לזכות נשיא דורנו - רבינו שבבבל מלכנו משיחנו שליט"א - כ"ק אדמו"ר שליט"א ... ויבנה בית המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל. יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד..

תניא גאולתי

תחנה סופית

שליט"א מלך המשיח כי הנה הגיע הזמן, הושלמה העבודה. הפצת המעיינות - נסתיימה! כן, העבודה עליה עמלו החסידים במשך למעלה ממאה תשעים שנה - נסתיימה! כך הודיע הרבי מלך המשיח שליט"א ביי"ט כסלו ה'תשנ"א. באותו מעמד חילק הרבי מלך המשיח, לכל אחד ואחת מהנוכחים תניא בפורמט מיוחד, והנה אני כאן עובר לפני הרבי ומקבל את ה'תניא' ההסטורי.

'נגמרה העבודה!': "לאחר שנים רבות של עבודה, טיסות ברחבי העולם ומחוצה לו, פנצ'רים, השפרצות מים, ועוד הרבה דברים שהייעה קצרה מהכיל... הצלחתי ב"ה להשיג את אוסף הסמלים אותם אני עונד. כאן אני רוצה להראות לכם, חיילי צבאות ה' היקרים, את גולת הכותרת של הכתבה..." אמר צ'ארלי בהתרגשות, שלף מהכיס תמונה קצת ישנה ואמר: "לאחר אסיפת כל הסמלים, התרוצציות ומאמצים להפיץ את מעיינות החסידות על מנת להביא את משיח, הודיע הרבי

רציו אורי

הצגות וצרכונים שאפה 'מקבצת ספרי' לאזורי

שבת סיירת

מפקדי הקעמפ לא עוצרים לרגע. כבר עכשיו, בתחילת החורף, הספיקו לערוך הסיירות: בית חב"ד סיאול, אנקרה, קהיר. שבת סיירת מרגשת במיוחד. החיילים ליקו אצבעות ללא הפסקה, כלומר: נהנו מכל רגע. תפילות בחיות כמו בקעמפ, לימודים, פעילויות והעיקר: התוועדויות סוערות עם המפקדים לתוך הלילה והיום שלאחריו. לא היה לך עדיין 'שבת סיירת' צלצל למפקד!

שבת צבאות ה'

כן, ממש ככה, בימים אלו ממש, נערכות ההכנות לשבת המיוחדת בתבל 'שבת צבאות השם', השבת שתאחד את כולנו עם הרמטכ"ל. את הסודות לא נגלה, אבל כך השטח נראה: 'מנהלי פעילות' מסתובבים מצד לצד, וידיהם אוחזות: כוסות, קלסרים, רמקולים ועוד. ההפקה המרתקת של הבנקאט המפואר הולכת ונרקמת ו... את השאר תראו בעצמכם.

טלמטר

בקרוב מערכת 'ממשיכים להלחם' מקימה בימים אלו את ה'טלמטר' החדש, בו יוכלו החיילים החסידים להתעדכן במבצעי המשרד, ולשתף אותנו בחיי שליחותם: כמה שיעורי גאולה ומשיח פתחו, מספר האגשים שלהם הם פרסמו את הבשורה וכמות דגלי המשיח שתלו. המספר הוא... עדיין אסור לפרסום - בקרוב...

יציאה 'יציאה' או ווארט
חסידי משנת הצד"ק? •
מה הקפיץ את המפקד
הנודע חיים חילי מן
הספסל וגרם לו לסכן את
ראשו בלהב המאווררים
של 770? • וגם: מה
זה "מקץ נונאלף"? •
כל העובדות, הסודות,
מאחורי הקלעים, ועוד
ועוד – על "אהא!"

חיים

יוסף יצחק!

יוסף יצחק

אהה?

אה... יוסף יצחק, יוסף יצחק!

נו, אין לי זמן לשטויות שלך, דבר כבר!

אה... טוב. פיצ'קע, פיצ'קע, פיצ'קע
(אולי ככה הוא יבין!)

מהההההה???

ראית מה כתבו עליך בעיתון?

לא! לא ראיתי. אבל מה עושה
התחבושת הזאת על הראש שלך?

אה, סתם.. זה מהמאוורר של 770.

איך הגעת למאוורר של 770?

פשוט כשראיתי את הכתבה עליך
ב'ממשיכים להלחם' - קפצתי...

לא יכול להיות! עברתי על כל
ה'ממשיכים להלחם', והשם שלי
לא מוזכר אפילו ברמז.

היה זה דו-שיח מיוחד בין
המפקד חיים חילי מה'יחידה', למנהל
הפעילות יוסף יצחק רחמים.

חיים ניסה שוב ושוב לשכנע את יוסף
יצחק שיש עליו כתבה בממשיכים להלחם,
אבל יוסף יצחק סירב להאמין. כך שלחיים
לא הייתה ברירה, והוא נאלץ לפרוש בפני
יוסף יצחק את העיתון.

"שפיץ! אה או לא?" בלטה הכותרת מבין
דפי העיתון. "אהה? כתבה עליך או לא?
אתה זה שתמיד צעקת שפיץ!" הריע חיים
וסיים בסלטה לאחור.

"אויש חיים! במה אתה מונח?! אם היית
טיפטיפה יותר חכם - היית מבין מיד
שהכוונה היא ל'מקץ-נונאלף!'
זעק יוסף יצחק, כהרגלו בקודש.

"מקץ-נונאלף? מה זה הדבר
הזה?" לא הבין חיים "אני בקיא
בכל המערכונים של חיים

מרטון ישר והפנו.."

"עוד פעם אתה והשטויות שלך!" גער יוסף יצחק בחיים המבויש.

"הנה, תשאל את ר' אִיִצְקָע, סבא של הגנרל. אולי הוא יסביר לך מה זה 'מקץ נונאלף'."

"למען האמת, אני רציתי לנסוע לגיסי שגר בפלטבוש, זאת היתה שבת חנוכה ואתם יודעים - חנוכה זה הזמן למפגשים משפחתיים."

"אבל הבן שלי, זלמן, לא הסכים לי - "אבא! בשבת מקץ לא להיות ב-770?"

"שאלתי אותו: מה כל כך מיוחד בשבת מקץ? והוא ענה לי: נו, מקץ זה כמו קץ הגאולה! בשבת הזאת חייבים להיות במקום שממנו תחיל הגאולה!"

"אבל אִיִצְקָע" שאל חיים בפליאה, "מקץ" זה בכלל לא קץ הגאולה, זה ה'קץ' של הפרות השמנות... אופס.. של ה'שנתיים ימים'?"

"זה בדיוק מה שעניתי לזלמן" השיב אִיִצְקָע, "אמרתי לו, שהוא מבלבל את הג' מוחין בשבע מידות. אבל הוא התעקש, ופשוט לא נתן לי לנסוע. ואכן, ההתוועדות של הרבי שליט"א בשבת, הוכיחה שהוא ניצח..."

"מה? מה היה בהתוועדות?" שאלו

יוסף יצחק וחיים ביחד.

"קצת סבלנות, קינדערלאך!..."

"כשהרבי מלך המשיח נכנס להתוועדות, כולם שרו "על ניסיד", הרבי נכנס ועודד עם היד. כשהרבי התיישב על הכסא כולם הפסיקו לשר, אבל הרבי עודד שוב עם היד, וכמובן שכולם המשיכו לשיר!"

"אחרי שהרבי עשה קידוש, שרו את הניגון של הפרק של הרבי. אגב, באותה שבת היה קבוצה של אורחים מצפת - איפה שאתם למדתם..."

"אני דווקא למדתי חיפה..." אמר יוסף יצחק בחיור.

"לא משנה, תכל'ס, הרבי עודד בחוזקה לכיוון האורחים מצפת. הרבי עודד את כולם חזק, אבל את האורחים מצפת - הרבי עודד

"מקץ-נונאלף' אתם שואלים? אוהא... איזו שיחה זו היתה, איזו התוועדות..." הגיב מיד אִיִצְקָע לשאלה.

"לא!", הזדעק חיים, "זה לא שיחה. זה אמור להיות איזה משהו ממערכון, משהו שיסביר לנו למה התכוונו בעיתון..."

"בעיתון?! אוי ווי!", נבהל אִיִצְקָע, "אני לא אוהב את הדברים האלו..."

"לא לא! אִיִצְקָע אל תדאג, זה לא עיתון כמו כל העיתונים שאתה מכיר, זה משהו מיוחד של צבאות השם, זה..." התחנן חיים.

"אל תענה לי! אני לא מעוניין בשום פרסום בשום מקום, אני אלך מכאן ודי!" כמעט בכה ר' אִיִצְקָע.

"אוי לא! אִיִצְקָע, זה בשביל חינוך ילדי ישראל. זה יגרום הרבה הרבה נחת רוח לרבי שליט"א מלך המשיח!"

"אה... חינוך ילדי ישראל אתה אומר? נו, מה לא עושים בשביל ילדי ישראל המתוקים, משיחי", חיילי צבאות השם, אני זוכר את השיחה של שמחת תורה נ"ב, שאז הרעבע אמר..."

"אָה... אִיִצְקָע", ניסה יוסף יצחק להחזיר את אִיִצְקָע בעדינות ל'מקץ נונאלף'.

"אה! כן, מה שאלתם? אה, מקץ-נונאלף..."

"זאת היתה שבת מיוחדת מאד" פתח אִיִצְקָע בתיאורו, וסחף אותנו יחד איתו אל מאורעות העבר. אז, לפני עשרים ושבע שנים..."

עוד יותר חזק".

סופית קשורה לגאולה!..."

"נו..." התעורר איצ'קע מזכרונותיו, "אז מה אמרתם? איך קוראים לעיתון הזה שאתם העיתונאים שלו?"

"חס ושלום! אנחנו לא עיתונאים!" ענו חיים ופיצ'קע בבהלה.

"למה לא? עיתון זה גם קשור לגאולה. הרבי אמר לעורכת של 'ידיעות אחרונות', שתשאיר מקום פנוי בעיתון, לפרסם שמישיח מגיע!" הגיב איצ'קע.

"וואו... איצ'קע, אתה ממש חי גאולה, הלואי והיינו כמוך!"

"לא רחוקה היא הדרך!" - אמר איצ'קע בהתלהבות - "תתחילו ללמוד 'דבר מלכות', תשקיעו בלימוד עניני גאולה ומשיח, וכך כל דבר שתראו ותשמעו, יתקשר אצלכם מיד לגאולה..."

אמר איצ'קע, לקח את תיק הטלית והתפלן, ונעלם מהשטח.

"נו, חיילים..." - פנה חיים אל דפי העלון - "שפיץ! אָהָה או לא? שפיץ אמיתי, זה מי שצועק תמיד "אהה", כן - זה שמקשר כל דבר למשיח, הוא חי משיח."

חיילים! אתם מוזמנים להצטרף: איספו (עכשיו!) אל תחכו לאחר-כך..) את כל האחים והאחיות, ותסבירו להם איך עושים 'אָהָה'!..

אָהָה?

"הרבי התחיל לדבר, הרבי דיבר על הגאולה ועל בית המקדש, ועבר להוראות מחג חנוכה, ואז פתאום הגיע הקטע החזק הזה:

כשיהודי שומע בקריאת התורה "מקץ", כאַפֿט ער זיך: אָהָה! אָט דאָס איז דאָךְ דער קץ הגלות!" [בתרגום (מ..)לאידיש- מיד הוא קופץ וצועק: "אָהָה!.." - הכוונה היא לקץ הגלות!]

והרבי הסביר גם למה: "יהודי חי גאולה, ממילא כל דבר שהוא שומע, זה מיד מזכיר לו את הגאולה."

"הרבי הביא עוד הרבה דוגמאות: כשיהודי שומע 'חנוכה', זה מזכיר לו את מנורת בית המקדש. כשהוא שומע את שמות השבטים, ושומע את השם 'ראובן' - זה מיד מזכיר לו שבגאולה כל יהודי יהיה בכור כמו ראובן. וכשהוא שומע 'יהודה' - זה מזכיר לו, שבגאולה כל יהודי יהיה מלך כמו יהודה (ולכאורה אין הכוונה לגנרל יהודה ליפש)!

"בחמשה לארבע אחר הצהריים, הסתיימה ההתוועדות ואנחנו נשארנו ב-770 לחזור על מה שהרבי אמר."

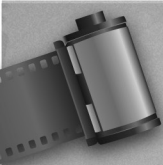
"ישבנו יחד, וקיבלנו החלטות טובות שיעזרו לנו לחיות משיח, כמו שמתאים ליהודי."

"אפילו הגבאי, מנחם גערליצקי, שעושה כל מוצאי שבת 'סיום' על ההלכות ברמב"ם - סידר את השולחנות בצורה מיוחדת!"

"הוא סידר את השולחנות בצורת מ"ם סופית. בגלל שבהתוועדות הרבי אמר שמ"ם

מטל המחזור

י"ט כסלו תשנ"ג

קשה לתאר במילים, כמעט בלתי אפשרי... בי"ט כסלו תשנ"ג, יצא הרבי מלך המשיח למרפסת למשך כחמש שעות (הפעם הארוכה ביותר בתקופת השנים תשנ"ג - תשנ"ד). במהלכם, ניגנו החסידים את שירת 'יחי אדונינו', וניגונים נוספים, כאשר במשך הזמן מעודד הרבי שליט"א. באותו מאורע, רמז הרבי מלך המשיח מפעם לפעם בידו הקדושה תנועה האומרת "נו... נו...", כאשר קהל החסידים מנסה להבין את רצונו הקדוש של הרבי שליט"א, אך הפתרון לא נמצא...

את תחושות החסידים אז, כמעט ואי אפשר לתאר... אך, ללא ספק ההתבוננות ברגעים אלו, ובתמונות וקטעי הווידאו ממעמד זה, מעוררים לעשייה מתמדת ופעולה ללא לאות, להבאת התגלותו המידית של הרבי מלך המשיח שליט"א.

תמונות מספרות

מעמד ה'חנוכה ליין'

החל משנת תש"נ, מתקיים מידי שנה מעמד 'פרסומי ניסא' עולמי, בו צופים יהודים מרחבי העולם במעמד הדלקת נרות חנוכה, במחיצת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. מעמד מיוחד זה, מתקיים באחד מימות החנוכה, לאחר תפילת מנחה עם הרבי מלך המשיח, מתכנסים חיילי צבאות ה' בכל קצוות העולם, ב-770, בארץ הקודש, בצרפת, באוסטרליה, במוסקבה ועוד, על מנת להשתתף במעמד מיוחד זה (לא לשכוח, בכל מקום השעה שונה).

מצלמה ומסך המשרדים לעולם כולו, מונחים לנגד מקומו הקדוש של הרבי שליט"א, שפעמים תכופות ביותר מישיר את מבטו, ומניף ידו בעידוד, לעבר המצלמות והצופים מרחבי העולם. במעמד זה נותן הרבי מלך המשיח תשומת לב מיוחדת לחיילי צ"ה המשתתפים.

חיילים, אין זו היסטוריה! תיכף ומיד מתגלה הרבי מלך המשיח שליט"א, ונזכה אף אנו לזכות לראות את פניו המהייכות וידו המעודדת של הרבי שליט"א לכל אחד מאתנו בהתגלות, תיכף ומיד ממשו!

השליחות היחידה יוס ביהודה

יומיים!"

המ.פ. מאיר: "מתי הטיול מתחיל?"

הגנרל ישראל (תוך כדי פיהוק ארוך):
"האממממת, שגם אני לא יודע..."

המג"ד גורליק (קוטע את הגנרל
ישראל): "לא משנה מתי, העיקר, לא
להגיד לחיילים שיש טיול. אחרת, הם
ישאלו אותנו ואת המפקדים כל חמש
שניות, מתי יוצאים? זה 'טיול יומיים'?
לכמה שבועות הטיול? ועוד מספר רב של
שאלות."

המ.ל. שלוימי: "טוב, כבר מוכן לכל
אוטובוס, חמש מעטפות, עם כל סוגי
מסלולי הרמב"ם והחת"ת ועוד..."

לפתע, נשמע ששש... ארוך, והקולות
עברו לטון נמוך, כך שלא יוכלו לשמוע
כלום. זזנו משם לכיוון המקווה, "וואו!"
צעק יוסי "יש טיול י-ו-מ-י-י-ם..."

כשיצאנו מהמקווה, השטח כולו התמלא
במועדות שטורעם על ה'פעילות', מרחוק
ראינו את אחד המפקדים תולה עוד
מודעה, תוך כדי הוא נרדם וגם קרא
רמב"ם, בבת-אחת (אתם לא מבינים איך
זה יכול להיות, גם אני לא הבנתי, איך
הוא הצליח לעשות את זה...) "מה קורה
כאן" שאלתי, "יש טיול או פעילות?" יוסי
הסתכל עלי עם חיוך מרוח על פניו ואמר:

"פססס... יוסי, יוסי, יוסי..." לחשת
בשקט, מנסה להעיר את חברי לחדר.

השעה הייתה 4:03 לפנות בוקר, למרות
שהלכנו לישון לפני אממ... לפחות
שעתיים, היינו חייבים לקום. למקווה נגיע
ראשונים, וככה נרוויח מקווה נקי.

יוסי התעורר בבהלה, הכריז מיד "יחי
אדוננו...". [כידוע, שברגע שמתעוררים
צריך להכריז 'יחי', כי אז מתגלה הנשמה,
שמציאותה האמתית - זה משיח, וההכרזה
'יחי' מבטאת את הגילוי של הרבי מלך
המשיח - הערת משפיע ה'יחידה' הרב
חיים אברביה]. כמובן שאחר כך אמר:
"מודה אני..." ונטל ידיו.

"דובי, בא תעזור לי לחפש את
ה'שפיצכארד', המ.פ. אברהם הבטיח לי,
שאם הוא יראה אותי עונד 'שפיצכארד',
הוא יעניק לי שטר של עשר 'שפיציגעלט'"
פנה אלי יוסי בתחינה.

אחרי חמש דקות של חיפושים
התייאשנו, ויצאנו למקווה המפואר של
ה'יחידה'. בדרך עברנו ליד הבניין שעליו
נכתב "שטח צבאי - הכניסה אסורה"
(אנחנו הגענו מהפנימייה של קש"ת,
זה קרוב לא?) מלמטה שמענו דיון רב
עוצמה, וזה בערך מה ששמענו:

המ.פ. אברהם: "איזה כיף, יש טיול

המפקד הביט עליהם בעיניים תמהות ואמר: מאיפה אתם יודעים שיש טיול? ובעצם בכלל יש פעילות, אז איך יש טיול? וגם הטיול יתחיל מאוחר שאין לכם מה לשאול שאלות" בקיצור: באותו היום הסתבכו המפקדים וצוות הקעמפ תחת השאלה המכריעה: "יש טיול?"

עד לרגע המכריע, אני ויוסי ישבנו ביחד, הגנרל נתי תפס את הרמקול בידיים וצעק: "יש היום טיול יומיים, צריך להביא..." רק במוחות החיילים נותרה בעיה, איך טיול שמתחיל בלילה נקרא יומיים?

מה היה בטיול? את זה לא צריך לספר, בטח אתם זוכרים...

"דובי, איך לא הבנת, כנראה שזה סוג של מתיחה..."

חזרנו לחדר, והתחלנו לצעוק בקולי קולות "יש היום טיול יומיים!" צעקנו ככה לפחות 32 פעמים, עד שכול החיילים בפנימייה התעוררו. החיילים המופתעים התלהבו מאוד, ותוך מספר דקות החלו השאלות לצוץ.

המפקד נאמן עבר במסדרון, על פניו ניכרו עדיין סימני שינה, אבל גם זה לא הרתיע קבוצת חיילים שהחלו להתקיפו בשאלות: "מתי מתחיל הטיול?", "כמה חטיפים צריך להביא למפקד?", "האור של הפנס צריך להיות צהוב או לבן?" ועוד מגוון שאלות בלי קשר אחד לשני.

100 מילים • הסמג"ד רחימי

לחיים לחיים חיילים! יחי המלך המשיח! רציתי לשתף אתכם בסיפור קטן, בו נזכרתי, בעת נאומו הלוהט של מנהל הלימודים מענדי משולובין, במהלך באנקעט שבת 'פרסום הבשורה'.

בשנת ה'תנש"א, החל לצאת באה"ק, ע"י 'האגודה למען הגאולה האמתית והשלימה' גיליון מיוחד הנושא את השם

'הגאולה'. מטרתו של העלון הייתה, לבשר לעולם הרחב את בשורתו הק' של הרבי מלך המשיח שליט"א, אודות הגאולה הקרובה. אבי שי' שזוכה לכהן כחבר ב'אגודה', היה שותף פעיל בהפצת העיתון.

בחודש אלול, לאחר השיחה המיוחדת בה הודיע הרבי שליט"א שזכינו בדורנו לנביא, הלא הוא הרבי מלך המשיח בעצמו. יצא העיתון בכותרת ענק 'יש נביא בישראל!' שככתב עורך העיתון הרב זמרוני ציק לרבי שליט"א על העיתון, הואיל הרבי לענות: הסכמה וברכה'. כמובן, שמענה זה של הרבי הביא לתנופה אדירה בכל הקשור לפרסום בשורת הגאולה!

מחכה לכם,
הסמג"ד שניאור רחימי - 770,
בית משיח.

המנון

- א.** איכון הכן איכון הכן וצא
- ב.** בכלל, היכון כותבים עם ה'
- ג.** גרוזמן, המג"ד שמאחורי ההמנון.
- ד.** דורשים התגלות. ביצוע מיוחד...
- ה.** הרבי המשיח מזמן כבר התגלה.
- ו.** וואו! איז העלון מושקע!
- ז.** זה לא קשור להמנונים. אז מה?
- ח.** "חיילי הרבי שליט"א נשלחים
בפקודה.. " היום האחרון של הקעמפ.
- ט.** טיול. זמן טוב לנגן.
- י.** "חי אדונינו" השיר הנצחי.
- כ.** כן אני שליח! האחריות נוטל..
- ל.** להכין את סביבתי לקבלת גואל.
- מ.** מכיוון שטרם הגענו חסידים
התעוררו.. התנועה שכבשה...
- נ.** ניתן כבר להראות באצבע הגואל,
הרבי שליט"א מלך ישראל.
- ס.** סיימת התפקיד זו עיר בירה
לתפארה...
- ע.** "עד מתי כמה נחכה.. " ארוך מידי...
- פ.** פועלים בשליחות - המנון מרגש.
- צ.** "צריכים לפרסם" - מסקנה מוכרחת
מהמנון השבת.
- ק.** 'קבלו העם את המלכות . .
כששאגת "חי" מהדהדת בכיכר!'
- ר.** רחמים המ"פ. הקול זה הכול!
רגשת את כולנו!
- ש.** ששאגת "חי המלך" לרגע לא
תפוג' - מסר אחד ויחיד מהקעמפ!
- ת.** תנגנו גם בבית - לסחוף את כל
המשפחה.

הגדוד שלי

הפינה של גדוד אח"ל

— הפעם: עם הסמג"ד דובי זלמנוב —

"לחיים לחיים חילי גדוד אח"ל, המתוקים מדבש ונופת צופים!

רצייתי לשתף אתכם, בספור מאד מענין ששמעתי לאחרונה. בטח שמעתם על מעמד ה'סאטעלייט' המתקדם מידי שנה ב-770, אצל הרבי מלך המשיח שליט"א (ובאם לא שמעתם, תהפכו עכשו (בזריזות! - סמג"ד או לא?) למדור 'תמונות מספרות').

במעמד מיוחד זה, בשנת תשנ"ב, מנה הרבי בפתיחתו של הפנוס את המקומות מהעולם כולו בהם צופים בשדור - רוסיקה, אוסטרליה, צרפת, ירושלים. ולפתע, בין המקומות, הזכיר הרבי מלך המשיח את העיר קלקוטא שבהדו. "קלקוטא?! תמהו החסידים. "הרי עיר זו, כלל לא פתובה ברשימת המקומות בהם נערך השדור..." השתוממו, ובעיני החסידים נשאר הענין כשמימי.

שנים לאחר מכן, בשנת תשס"א, הגיעו צמד תמימים לשליחות בהדו, ונקלעו לביתו של יהודי זמן שגור בקצה העיר. כמובן, שעם בואם קבל אותם היהודי במאור פנים, הציע בפניהם כבוד והחלה התועדות סוערת (- ממש כמו בקעמפ!).

במהלך השיחה, ספר להם היהודי שהוא זכר לקהלה יהודית מפארת ב'קלקוטא' שעלו כלם לארץ הקודש, והשאירו אותו כאן בודד בבית הפנסת העתיק. וכבר עשרות שנים, הוא מנקה את בית הכנסת, יושב שם במשך כמה שעות ואומר תהלים לבד בין מאות גויים.

"לפני בערך עשר שנים" אמר הנבאי ולגם מכוס התה הוודי שעמדה לידו, "בחג החגכה, הדלקתי נרות חנוכה, וחשבתי לעצמי 'שעשה נסים לאבותינו' - מה אבותינו? חשבתי לעצמי, למה אני תקוע כאן, בינות למאות גויים - הודים? ואז חשבתי - אולי בכלל אעזוב הכל, למה עלי להמשיך בבדידות הנוראה הזו?"

ברגע של יאוש, הדלקתי את מסך הטלוויזיה, ולפתע מופיע על המסך, רב עם זקן לבן והדרת פנים. הוא דבר בשפה שאני לא מכין... אבל, פתאום שמעתי אותו אומר, לא פחות מאשר - 'ק-ל-ק-ו-ט-א!'. פתאום הרגשתי, שאכן, יש מי שחושב עלי. גם היום יש נסים, יש רבי שחושב גם עלי - היהודי היחיד בקלקוטא!"

חילים זכרו! בכל מקום שתהיו, הרבי מלך המשיח שליט"א חושב עליכם, מעודד אתכם ונוסף בכם כח להמשיך בשליחות - להבאת התגלותו בפועל ממש!

לחיים לחיים! אח"ל שנוכח רבי לעשות לה נחת!

מתגעגע, הסמג"ד זלמנוב

זה לא סוד. החלום של כל חייל הוא להשיג את ה'מירס' המשוכלל של הצוות הבכיר ואחרי אינספור ניסיונות כושלים - אולי להצליח אך לעשות אתו משהו...

בטיול הזה, החלטתי להתעלל קצת בצוות שמקשקש כל היום לתוך המכשיר... במשך כל הנסיעה, קיבלו מספר חיילים את המירס והחלו קודחים תחת שמות בדויים לצוות המשמעת שכמעט והתפוצץ מזעם. מה קרה בסוף?! תנחשו.

"למה?!" זעקתי בדמעות שלי, "מה כבר ביקשתי?!" עשיתי עצמי כמתחנן ממש, "אני רוצה שכל חיילי הקעמפ בלי יוצא מן הכלל, ילבשו עליהם את השרוך עם הכרטיס המיוחד של צוות 'שפיצקייט'!" פקדתי חלושות. ואז הוספתי בנימה מבודחת, "מצדי תדביקו להם את זה עם דבק חם!" חשבתם שזה עזר? לא ממש. אבל מפקדים שלא דאגו לכך, חח.. הפלתי עליהם כעונש את התפקיד הכי קשה בקעמפ - 'קצין' ביום ספורט.. אבל אני, כבר חייב לסיים.

...

**טודות
מהקלטר
של חיים**

...

שיאו של המסלול. השמש יוקדת, ואני, אחרי לילה ללא שינה (איך אפשר להירדם שהמ"פ פיצע שר לך באוזן!?) מלחמת מים על הבוקר, ונסיעה מפרכת, כבר לא יכול יותר. ועוד יש טיול שלם שאני צריך להשתולל עם החיילים.

"חיים, קום!" הרגשתי טפיחה על שכמי, לידי הופיע חייל חסיד, "כמעט שכחו אותך פה" חיך והושיט לכיווני את שקית ה'דוריטוס' שפתח. לקחתי חופן וברכתי 'שהכל'. אופס! זה חריץ!!!

זה עתה עלינו בפעם האחרונה להיום על האוטובוס החורק. ואחרי בכיות תחנונים והפצרות, ועד לטלפונים שקיבלתי ללא הפסקה מהורי החיילים, הסכמתי להפעיל שוב את ה'רדיו אורו' שהוכן במיוחד לטיול של היום.

"קול קעמפ 'אורו של משיח' שלום, השעה 01:00 בלילה, והנה החדשות הישר מאולפן..." נחירות רמות נשמעו מאחורי. התמונה שנתגלתה לעיני הייתה אחרת לגמרי. פעם הבאה, בבקשה. לפחות אל תירדמו...

"הממעעם פיי" פנה אלי חייל מתוק תוך כדי שתופס את ידי, "סיפור.. בבקשההההה" ביקש בתחינה. את הסיפור ששלפתי על העץ הסמוך שחי עוד בימי אברהם אבינו הוא לא ממש קנה, ואך ניסיון שלי לברוח לא הצליח. אז - פשוט הסכמתי.

התיישבנו יחד, הוצאנו קצת מים ('לחיים!') וההתוועדות החלה. "הימים ימי השלטון הקומוניסטי ברוסיה...", פתחתי בסיפור והפיות נפערו למולי. אחחחחח... התוועדות חסידית.

חודש כסלו

ר"ח כסלו, ה'תשנ"ג: כמידי שנה, גם בשנת תשנ"ג, נערך כינוס השלוחים העולמי, בו נאספו השלוחים מכל קצוות תבל אל המשלח הנצחי הרבי שליט"א מלך המשיח, על מנת לצבור כוחות ולקבל הוראות מיוחדות להמשך שליחותם - לקבלת פני משיח. אך הפעם, לא זכו השלוחים להתוועדות כמידי שנה, בה יקבלו הוראות מהרבי שליט"א. עד שלפתע, באמצע הבאנקעט, הודיע הרבי מלך המשיח שליט"א, שברצונו לצאת אל השלוחים.

ואכן, כעבור כמה רגעים יצא הרבי שליט"א אל הבאנקעט, ועודד בחוזקה את שירת השלוחים יחי אדונינו' במשך דקות ארוכות. אכן, ידעו השלוחים, זהו המסר. זוהי ההוראה, איתה עלינו לצאת אל העולם: **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

ט' כסלו, ה'תשנ"ב: בשיחה שנשא הרבי מלך המשיח שליט"א, הודיע "הדבר היחידי שחסר הוא שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל מוכן לגאולה יש כבר את ה"שולחן ערוך" . . ובני' כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם" . . יחד עם משיח צדקנו . . ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר"

[מעניין לציין, כי את המילים 'בדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר', הוסיף הרבי מלך המשיח בכתב יד קדשו. ללמדנו, כי הידיעה שמלך המשיח נמצא, והוא הולך לגאול אותנו בכל רגע, אינה מספקת, עלינו לדעת גם מיהו אותו משיח - 'נשיא דורנו!']

ט"ז כסלו, תשנ"ב: בכל דבר בעולם, קיים ניצוץ אלוקי שמחיה אותו. כאשר יהודי משתמש בחפץ זה לענייני תורה ומצוות, בכך, מגלה בו את ניצוצו האלוקי ומעלהו לקדושה. עבודה זו מכונה בתורת החסידות: 'עבודת הביורורים'. על ידי בירור ניצוצות אלו, נהיה העולם מוכן ומוכשר לגאולה. בט"ז כסלו ה'תשנ"ב, הודיע הרבי שליט"א 'שנסתיימה עבודת הביורורים'. וכעת, עם ישראל והעולם כולו, נעשה מוכשר לקבלת הגאולה בפועל ממש.

י"ט כסלו, תקנ"ט: בית-דין-של-מעלה, בצעד חסר תקדים, פוסק: העיכוב שהוטל על הפצת מעיינות תורת החסידות בוטל!

לראשונה, לאחר חמישים ושלשה ימי מאסר, אדמו"ר הזקן - מייסד חסידות חב"ד - יוצא מבית הסוהר. בכך, הסתיים לו הקטרוג על הפצת המעיינות והדרך לבוא הגאולה, נפרצה! מאז, ועד שנת ה'תשנ"א, עמלו רבבות חסידים מכל הדורות על 'הפצת-המעיינות', כיון שעל ידה יבוא המלך המשיח. בכ"א בכסלו ה'תשנ"א, בישר הרבי שליט"א מלך המשיח, אשר במלאת מאה תשעים ושתיים שנה לגאולת אדמו"ר הזקן, הושלמה עבודת החסידים, ומעיינות החסידות כבר הופצו החוצה. מוצאי י"ט כסלו, ה'תשנ"ב: במהלך יחידות לאורחים, הודיע הרבי שליט"א מלך המשיח, שהימים בהם אנחנו נמצאים נקראים: 'מות המשיח בהם נמצאים עתה בשטות...'. מה שנותר - הוסיף הרבי - הוא רק 'לפקוח את העיניים' ולראות איך שהגאולה השלימה כבר נמצאת כאן.

מוצאי י"ט כסלו, ה'תשנ"ב: במהלך יחידות לאורחים, הודיע הרבי שליט"א מלך המשיח, שהימים בהם אנחנו נמצאים נקראים: 'מות המשיח בהם נמצאים עתה בשטות...'. מה שנותר - הוסיף הרבי - הוא רק 'לפקוח את העיניים' ולראות איך שהגאולה השלימה כבר נמצאת כאן.

כסלו

מזל טוב

ירדני שניאור זלמן י"ב כסלו
 סוסיא בניה י"ג כסלו
 מזרחי יוסף יצחק י"ד כסלו
 וילשאנסקי חיים שלום מרדכי י"ד כסלו
 גרוסמן זלמן י"ז כסלו
 הרצוג (ויצמן) מנחם מענדל י"ז כסלו
 איתן ישעיה אבא י"ט כסלו
 נואמה שניאור זלמן כ' כסלו
 מזרחי שניאור זלמן כ' כסלו
 יראל יוסף כ' כסלו
 רוזנבלום שניאור זלמן כ' כסלו
 בר יוסי כ' כסלו
 ביטון יוסי כ"א כסלו
 טל שמואל כ"א כסלו
 דובריצר אורי כ"ב כסלו
 קרסו יוסף יצחק כ"ג כסלו
 שחר שניאור זלמן כ"ג כסלו
 שמלה הלל גבריאל כ"ג כסלו
 הייזלר מנחם מענדל כ"ד כסלו
 חנוכה יוסף יצחק כ"ה כסלו
 אשכנזי יונתן כ"ו כסלו
 מעטוף מנחם מענדל כ"ו כסלו
 בצלאל שניאור זלמן כ"ו כסלו
 שמלה יהונתן כ"ז כסלו
 רומם נעם כ"ז כסלו
 פורסט שמואל כ"ח כסלו
 בלוולו מנחם מענדל כ"ח כסלו
 חביב מנחם מענדל כ"ח כסלו
 מגדל מנחם מענדל כ"ח כסלו
 אידן שניאור זלמן כ"ח כסלו
 נחשון שניאור זלמן כ"ח כסלו

הלל מנחם מענדל א' כסלו
 וילהלם גטי א' כסלו
 קהניאל יהודה לייב ב' כסלו
 פרידמן שלום דובער ב' כסלו
 הולצברג משה צבי ב' כסלו
 פורנק יוסף יצחק ב' כסלו
 ליפש אורי ב' כסלו
 קזידו שניאור זלמן ב' כסלו
 בן ארי שילה עמיחי ג' כסלו
 ריבקין צבי ג' כסלו
 צדוק חיים שמואל ד' כסלו
 קולטון מנחם מענדל ד' כסלו
 ברוצקי אברהם דוד ה' כסלו
 הייזלר ישראל ה' כסלו
 ברוק אלכסנדר יונה ה' כסלו
 ברוק מוטי ה' כסלו
 דרור לבנון שלום דובער ז' כסלו
 כץ יוסף יצחק ז' כסלו
 מישולובין שניאור זלמן ז' כסלו
 הלל שמואל ז' כסלו
 משי זהב לוי יצחק ח' כסלו
 קליין מנחם מענדל ט' כסלו
 ליינאל אבינועם ט' כסלו
 וילשאנסקי נתק'ה ט"ז כסלו
 זהבי מנחם מענדל י' כסלו
 הרטמן שלום דובער י' כסלו
 כהן מנחם מענדל י' כסלו
 גולדשטיין שניאור זלמן י"א כסלו
 שפירא ישראל משה י"א כסלו
 שפיגר חיים הכהן י"ב כסלו
 סגל מנחם מענדל י"ב כסלו

צוות

נביאי מנחם מענדל י"ד כסלו
 קפלן שניאור י"ט כסלו
 קדוש אריאל כ"ה כסלו
 שוורץ לירון כ"ח כסלו

שניאור יוסף יצחק ב' כסלו
 סנגאוי אברהם חיים ז' כסלו
 גרינברג שניאור זלמן י"א כסלו
 פייגין אליעזר י"ב כסלו

"ביום ההולדת על האדם להתבודד ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצרכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם" (היום יום י"א ניסן)

קוחי קעסחפ

סעצקייט
מחיר: 10 שקלים
מקום: בית המדרש

כולם! לצאת לשליח'ים. זו פקודה!

כל מי שיצא לשליחות יקבל מעטפה נדירה נדירה...

השליחות שלנו זה החדר אוכל!

השליחות שלך זה שתפתח כבר!!!

שליח כמוני חייב תמונה עם המקורבים..

אורן: אני שליח כבר עשרות שנים! כץ: גם אני פיצה עם זיתים..

וילהלם חושב: מה זה, נרות שבת? קרלנשטיין: הנרות הללו...

אני השליח של הגולם מפראג..

קודם צריך ללמוד את הנושא. מקווה שלא יגמרו המעטפות...

אז כאילו זה המקורבים שלנו?!

נו. מעכשיו השליחות שלי זה לאכול!

השתגעתי כולכם?! אחרון בחודש אבי! אופי! זה השליחות שלי להיות קשוח!

פורים שמח!!! שמעתם מגילה כבר?

תסתדרו יפה, כינוס השלוחים ה'תשע"ח! מה לא עושים בשביל הקומיקעמפ...

צלם לכאן זריץ, אני חייב לצלם מה שהולך פה

שניאור: היי, השליחות שלי זה לצעוק ברמקול חיים: חחח.. הרמקול אצלי כבר שנים!

תמונות ורגעים

החיל

ונצחיים

לחכים
לחכים

ב"ה

"חילי" חילי מה הוא קונה?

חיילי קעמפ "אורו של משיח"
מתאחדים במבצע מיוחד לרגל חג הספרים - ה' טבת,
וקונים ספרים בענייני גאולה ומשיח
ובכך מקיימים את הוראתו של הרמטכ"ל

לופים

כל חייל יזכה בפרס אישי מיוחד במינו שישלח היישר ממשרדי מערכת 'ממשיכים להלחם'

מסלולים

שולחים למערכת ממשיכים להלחם תמונה לצד הספר החדש
(oro.m.l.770@gmail.com)

קונים

רוכשים ספר אחד (לפחות) בנושא גאולה ומשיח

**כי חייל באורו של משיח
קונה ספרים באורה ומשיח!**

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד